

Derfor synes jeg også, at et af de initiativer, der ligger her, om at man kan gå på ægtefælle-ydelse og dermed placeres i passivitet i større udstrækning, end tilfældet er i dag, er et helt forkert signal.

Jeg synes, at den del af udspillet, der ligger her, fører, kan man sige, direkte den modsatte vej af det signal, som regeringen, i hvert fald som jeg har forstået det, har ønsket at sende: at man ønskede integration. Jeg synes, at man med den model for, at man kan gå på en varig ydelse, der er lavere end kontanthjælpen, faktisk siger til folk: Gem jer væk, isoler jer! Og jeg er fuldstændig enig med dem, der har sagt, at det i høj grad er kvinderne, der bliver ramt af den tankegang.

Så synes jeg egentlig, vi har haft for lidt diskussion om, hvordan vi skaber de her job. Altså, hvad er det egentlig, vi skal her – job og uddannelse? Det hænger også sammen med ressource-diskussionen. Jeg har hørt fra hr. Jesper Langballe, at hvad angår finansiering, er man ude at svømme. Det er i hvert fald et citat af, hvad hr. Jesper Langballe sagde. Fru Henriette Kjær sagde: Vi flytter lidt rundt på incitamentsstrukturen. Det lød mere indviklet, vil jeg sige, men det betyder, at der faktisk næsten ikke er nogen nye penge, at man bare tager pengene fra andre sociale ordninger og dermed skaber en større social bund i det samfund, og så siger man, at så har man altså puttet nogle penge i det her.

Vi synes, at det, man skulle, var at opsætte nogle klare mål, som også står i det forslag til vedtagelse, vi er medforlagsstillere til, mål, hvor man skal evaluere hvert år. Hvis man ikke er nået det rigtige skridt i retning af målene på arbejdsløshedsbekæmpelse i forbindelse med spørgsmålet om, hvor mange der kan dansk osv., ja, så skal der yderligere initiativer til, så-dan at Folketinget år for år kan se, at det her går den rigtige vej. Og de mål skal så knyttes til resourcediskussionen.

Hvis Folketinget i dag ville sige det: Vi stiller de nødvendige ressourcer til rådighed, men vi laver også en politik, som virkelig fører til integration, så synes jeg, at vi var kommet et godt stykke videre. Det synes jeg ikke vi er.

Kl. 15.55

Diskussionen om kommunerne, meldingen om, hvordan de gør det, vil jeg sige, handler om de resultater, kommunerne opnår. Det handler ikke om, om de følger de råd, som er givet af regeringen. Det må være resultaterne, der tæller.

For øvrigt synes jeg, det er interessant at se den opgørelse, som er lavet her, om, hvilke kommuner der gør det bedre, og hvilke der gør det dårligere, og hvor man har nogle ting, man må forundre sig over i forhold til den offentlige debat. København ligger i den bedre ende, Århus ligger i den dårligere ende. Det passer jo ikke med den officielle debat, vi har. Men det interessante ved afslutningen her er, at man siger, at der, hvor lokalpolitikkerne bakker op om integrationsarbejdet, bliver det bedst, og det er i den ånd, jeg håber, der kunne blive nogle fornuftige forhandlinger om et langt bedre udspil end det, der ligger her. For hvis vi virkelig bakker det op, så vil det også få effekt ude i virkeligheden.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Det var i samme positive ånd, at ordføreren fik 25 sekunder ekstra. Vi går til en kort bemærkning fra hr. Jesper Langballe.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

At Dansk Folkeparti er en hindring for integration er et utroligt udsagn, selv om jeg da må indrømme, at jeg har hørt det før.

Er hr. Steen Gade bekendt med, at Sverige nu med stormskridt er ved at udvikle sig til et samfund, hvor en latent borgerkrig hele tiden ulmer? Og det er ikke bare danske udsagn, det er engelske og amerikanske forfattere og journalister, der har besøgt Sverige og været rystede. Og hvad skyldes det? Hvad skyldes det, at udlændinge er hadet i Sverige på en betændt og giftig måde, som vi ikke kender herhjemme? Det skyldes, at man ikke har måttet diskutere problemet offentligt.

Det må vi herhjemme. Derfor kan vi forholde os frit til det, derfor får vi ikke disse her hadefulde fortrængninger, som er ubehagelige. Og hvem kan vi takke for det? Det kan vi takke Dansk Folkeparti for, som oprindeligt stod fuldstændig alene om at diskutere problemet. Nu er der et flertal i Folketinget, som tør.

Men hvis hr. Steen Gade havde skullet råde, ja, så havde integrationen været fuldkommen umulig, for så havde vi haft det samme had i Danmark.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Det er jo en påstand, som ikke er særlig dokumenteret.